

3. Strona skarżąca opiera swój trzeci zarzut na naruszeniu przejrzystości postępowań w sprawie zamówienia publicznego, ponieważ strona pozwana opublikowała jedynie wynik postępowania w Dzienniku Urzędowym po upływie czasu i bez zawarcia pełnej treści wymaganej przez dyrektywę Unii. ⁽³⁾
4. Strona skarżąca opiera swój czwarty zarzut na tym, że strona pozwana naruszyła dyrektywę o zamówieniach publicznych poprzez brak poinformowania o terminach na wniesienie środka zaskarżenia, ograniczając przez to możliwość jego wniesienia. ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Motywy 1-90 przedstawienia motywów do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ Artykuł 113 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

⁽³⁾ Artykuł 50 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

⁽⁴⁾ Załącznik V część D pkt 16 do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2017 r. – Luksemburg / Komisja

(Sprawa T-816/17)

(2018/C 072/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: D. Holderer, pełnomocnik, oraz adwokaci D. Waelbroeck i A. Steichen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- tytułem głównym – stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 października 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.38944 wdrożonej rzekomo przez Luksemburg na rzecz firmy Amazon;
- posiłkowo – stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 października 2017 r. w sprawie pomocy państwa wdrożonej rzekomo przez Luksemburg na rzecz firmy Amazon, w zakresie, w jakim w decyzji tej nakazuje się odzyskanie pomocy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, złożony z trzech części, dotyczy naruszenia art. 170 TFUE, ponieważ Komisja nie wykazała istnienia korzyści po stronie Amazon EU S.à.r.l (zwanej dalej „LuxOpCO”).

- Część pierwsza zarzutu dotyczy faktu, że zastosowanie interpretacji indywidualnej przepisów podatkowych i jego powtórzenie w 2011 r. nie doprowadziło do przyznania żadnej korzyści, ponieważ opłata zapłacona przez osobę trzecią za licencję na aktywa niematerialne była wyższa od opłaty zapłaconej przez LuxOpCo na rzecz Amazon Europe Holding Technologies SCS (zwanej dalej „LuxSCS”) na mocy umowy licencyjnej. Strona skarżąca uważa, że decyzja Komisja z dnia 4 października w sprawie pomocy państwa SA.38944 wdrożonej rzekomo przez Luksemburg na rzecz firmy Amazon (zwana dalej „zaskarżoną decyzją”) niesłusznie stwierdza, iż opłata zapłacona faktycznie przez LuxOpCo odbiega od ceny w warunkach pełnej konkurencji.

- Część druga zarzutu dotyczy oczywistych błędów co do faktów i co do prawa obarczających dokonaną w zaskarżonej decyzji analizę dotyczącą rzekomo błędnego zastosowania transakcyjnej metody marży netto w interpretacji indywidualnej przepisów podatkowych, zarówno przy wyborze badanego uczestnika, jak i przy zastosowaniu parametrów wspomnianej metody.
 - Część trzecia zarzutu dotyczy argumentu, w myśl którego – przeciwnie – to właśnie takie obliczenie ceny transferowej, jakiego dokonała Komisja w zaskarżonej decyzji, dałoby wynik w sposób oczywisty odbiegający od zasady warunków pełnej konkurencji.
2. Zarzut drugi, złożony z dwóch części, dotyczy naruszenia art. 107 TFUE, ponieważ Komisja nie wykazała selektywnego charakteru spornej interpretacji indywidualnej przepisów podatkowych.
- Część pierwsza zarzutu dotyczy faktu, że Komisja niesłusznie założyła selektywny charakter spornej interpretacji indywidualnej przepisów podatkowych, chociaż zgodnie z orzecznictwem Komisja nie może stwierdzić istnienia korzyści, aby założyć jej selektywny charakter, lecz powinna obowiązkowo, w ramach dokonywanej przez siebie analizy selektywnego charakteru, najpierw określić stosowne ramy odniesienia, a następnie stwierdzić odstępstwo od wspomnianych ram odniesienia.
 - Część druga zarzutu dotyczy okoliczności, że w swoich dodatkowych uwagach Komisja nie przedstawiła dowodu na rzekomy selektywny charakter zarzucanej pomocy. Owe dwa dodatkowe stwierdzenia selektywnego charakteru są zdaniem strony skarżącej oczywiście niesłuszne, ponieważ Komisja jest w błędzie co do ram odniesienia, a w każdym razie mnie wykazała istnienia żadnego odstępstwa od tych ram.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 4 i 5 TFUE, ponieważ zdaniem strony skarżącej Komisja dokonuje ukrytej harmonizacji podatkowej, narzucając swoją własną interpretację „dobrej” ceny transferowej, jaką LuxOpCo powinien zapłacić na rzecz LuxSCS na mocy spornej umowy licencyjnej. W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że Komisja w rzeczywistości dokonała instrumentalizacji prawa dotyczącego pomocy państwa w celu przeprowadzenia ukrytej harmonizacji podatkowej w dziedzinie cen transferowych, z naruszeniem wyłącznej kompetencji państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia rozporządzenia 2015/1589 i prawa do obrony, ponieważ Komisja działała z pogwałceniem prawa do obrony, wydając decyzję w sposób lapidarny oddalającą argumentację przedstawioną ex post przez firmę Amazon, której główny argument, mianowicie błąd w wyborze uczestnika badanego na potrzeby transakcyjnej metody marży netto, nie mógł być już później skomentowany przez Wielkie Księstwo Luksemburga ani przez firmę Amazon.
5. Zarzut piąty, podniesiony posiłkowo, dotyczy naruszenia przez Komisję art. 16 rozporządzenia 2015/1589, ponieważ odzyskanie pomocy jest zdaniem strony skarżącej niezgodne z zasadą pewności prawa, zważywszy na dobrą wiarę Wielkiego Księstwa Luksemburga przy stosowaniu ceny transferowej i na nieprzewidywalny charakter nowego podejścia do ceny transferowej zastosowanego przez Komisję w zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2017 r. – Sierra / EUIPO

(Sprawa T-819/17)

(2018/C 072/50)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Mercedes Sierra (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Fontes Vila)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej